

нагани, казвахъ: че много Турци избѣгвали и носили скрити писма въ обущага си отъ по голѣмитѣ Турци до Едирненскитѣ Турски бейове и воиски, за слабата защита на града отъ Русситѣ. Азъ и тая вечеръ не ходихъ на стража и си снахъ спокойно.

Въ Недѣля на 17-й Юлий клепалото тракна много рано, и азъ трѣбваше да стана да се облича, за да ида на черкова, което и направихъ. Вдѣзвамъ въ цѣл споредъ обичайтъ, заставамъ са на една страна и слушахъ Богослужението. Въ черковата имаше доста людие на молитва да благодарятъ Създателя си Бога за отгърванието имъ отъ Турцитѣ. Службата бѣше тоя пжтъ малко по продължителна, гдѣто въ врѣме на пѣсньта «Хвалите Господа съ небесъ и пр.» се исправи Г-нъ Славейковъ на Владишкия троць и подкачи една проповѣдь отправена къмъ Християнитѣ Българи на града, пълна съ поучителни и наставителни примѣри за отнасянието и обичанието на ближний, които най-много клонеше къмъ туй, че насъ днесъ Руссита като на освобождаватъ, трѣбва да се покажемъ достойни за туй освобождение, дѣто да се назимъ да неправимъ вреда на ближнитѣ си, а най-много на Турцитѣ, които днеска прѣклониятъ глава прѣдъ Русското оржжие, што да не даваме причина за умраза и отмъщавание за обидитѣ ни сторени отъ тѣхъ прѣди въ врѣме на вѣстанието тукъ и по вѣиъ изъ отечеството ни, та съ примѣра и повѣдението си, да се покажемъ достойни за управлението на тая страна отъ насъ самитѣ Българи, винаги като глѣдаме до избѣгваме компромитираняето ни прѣдъ Европа, гдѣто въ таквось неопознато врѣме да се необвинимъ съ свирѣпства върху Турцитѣ, като ще считатъ нашето най-малко сторено за хляда пжти прѣувеличено и навлечемъ злото на главата си отъ Европа. Най-послѣ заключи, че на Турцитѣ да се пази чещьта, имота и живота, както и тѣ на насъ се правили туй; та петрѣбва да беремъ грижата за тѣхнитѣ неправедно завладени и ограбени имущества при привзиманяето на царството ни, като владетелевъ народъ, то отъ насъ се сега иска търпение и справедливостъ въ твѣ работи, които не-